

Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat

Stichting# NL 27262806 Hongaarse 'Református' Pastorale-Dienst in West-Europa
The Hungarian Reformed Pastoral Service in Western Europe * Ungarischer Reformierter Seelsorgedienst in Westeuropa
Service Pastoral Reformé Hongrois en Europe de l'Ouest * Ungerska Reformerta Självavårdsverksamhet i Västeuropa
Pénzüntezeti kapcsolat/Bank Connection: ABN AMRO Den Haag, IBAN NL66ABNA0516303600; BIC ABNANL2A

President (clergy) – Lelkészi elnök
Rev. Lázárné-Zahn Dalma-Enikő
Székely u. 14
HU-2092 BUDAKESTI
☎ +36 30 254 8883
e-mail: istenszeret@web.de

President (secular) – Világi elnök Albert N
v.Békássy MD MSc Skrivarev. 13
SE-226 57 LUND Sweden
☎ +46-46-13 83 04; +46-702-13 83 04
e-mail: albert@newlights.info
SKYPE [békássy_n_albert1942](https://www.skype.com/user/bekassy_n_albert1942)

Látogassa meg világhálós honlapunkat -<http://nyemrlsz.newlights.info> - Visit our homepage on the Web

“Akkor azért nékik adá őt, hogy megfeszítessék. Átvevék azért Jézust és elvívék. És emelvén az ő keresztfáját, méne az úgynevezett Koponya helyére, a melyet héberül Golgothának hívnak: A hol megfeszíték őt, és ő vele más kettőt, egyfelől, és másfelől, középen pedig Jézust. Pilátus pedig címet is írta, és feltevé a keresztfára. Ez vala pedig az írás:

A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.
Sokan olvasák azért e címet a zsidók közül; mivelhogy közel vala a városhoz az a hely, a hol Jézus megfeszített vala: és héberül, görögül és latinul vala az írva. Mondának azért Pilátusnak a zsidók papifejedelmei: Ne írj: A zsidók királya: hanem hogy ő mondotta: A zsidók királya vagyok. Felele Pilátus: A mit megírtam, megírtam.”
Jn 19, 16-22

Kedves Testvéreim!

I.

Jézus kereszthalála, a nagypéntek borzalmái, az ember szörnyűsége tette, valahogy ma is felkavar. Kényelmetlennek, vagy éppenséggel felháborítónak találjuk ezt az eseménysort. Mi közöm nekem ma mindezekhez? Talán én szegeztem őt a keresztre? Talán én mondtam ki felette a halálos ítéletet? Kérdezheti a 21. század keresztyén embere. Mit üzen nekünk nagypéntek, miképpen viszonyult az akkori ember Jézus Krisztushoz, és hogyan is viszonyulunk ma Jézushoz, és az egész nagypénteki üzenetsorhoz?

Az ókor világában a keresztre feszítés a legszörnyűbb halálnak számított! A római történetírók is csak elborzadva tudnak erről beszélni! Ciceró, a kor legnagyobb szónoka például ezt írja: „A gonosztevőket, ha római polgár, megláncolják. Ha súlyos a tette megerik. Ha hazaáruól megölik. De mit is mondhatnék a keresztre feszítésre? Ez a halál leírhatatlan. Olyan szörnyű, hogy nem találok rá szavakat”.

A legrettenetesebb halál volt az, amit Jézus - ott nagypénteken - elszenvedett. A keresztre feszítésnek abban a korban, megvolt a maga megszokott menete. A halálra ítélt előtt a bíró felolvasta az ítéletet, majd így fejezte be: **IBIS AD CRUCEM! – KERESZTRE MÉGY!**

Hogy mekkora fájdalom lehetett felfeszítve függeni, annak érzését, hozzávetőleges fájdalmát bárki megpróbálhatja. Ha kifeszített karral, lábujjhegyen a falhoz állunk, valami hasonló érzésben kehet részünk. Néhány percnél tovább aligha bírható. Munkácsy Mihály egy híres festménye Jézus Krisztus keresztre feszítését ábrázolja. A festő mielőtt megfestette volna művét, kötéllel felkötötte magát a műteremben felállított keresztre, hogy mégis némi fogalma legyen arról, mit is fest meg. Munkácsy életrajzírói feljegyezték, hogy a mester, néhány perc múlva elájult!

Nagypénteken, a kereszt alatt görnyedő - szenvedő Krisztus képe elevenedik meg előttünk. S amikor őt így képzeljük el, eszünkbe kell, hogy jusson hányszor beszélt a kereszthordozásról. Arról, hogy el kell hordoznia a sokszor elhordozhatatlannak tűnő szenvedéseket, könnyeket, fájdalmakat. Sokszor kell elhordoznunk a rettenet, olyan terhek sokaságát, amelyek a vállunkra nehezednek. Lehet az érezted, hogy összeroppansz alatta, hogy tövisekkel találkoztál mindenhol az életben, melyek csak megsebeztek. De mégis vitted, mert vinned kellett. Az egyéni kereszthordozásainkban nem vagyunk egyedül. Éppen a szenvedő Krisztus segít, áll mellénk, hogy az élet tövisének égető sokaságában, ne roppanjunk össze, ne szakadjon meg a szívünk – lelkünk a megpróbáltatások során. Oly szépen ír erről Reményik Sándor az *Akác-sor ősz utóján** című versében!

**)lásd a túloldalon . / .*

II.

Jézus Krisztusnak eme nagypénteki magatartása, cselekedete ismét arról szól, hogy nem egyfajta tant hozott erre a világra, hanem egy *ÉLETFORMÁT*. S ehhez az életformához hozzátartozik a kereszthordozás is. A 17-ik versben, hogy szabadfordításomat használjam, ezt olvassunk: „*Ő pedig maga vitte, hurcolta s vonszolta a keresztet és KIMENT az úgynevezett Koponya – helyhez, amelyet héberül Golgotának neveztek.*”

Igénk második fő üzenete itt bontakozik ki ebben a versben. Csupán egy szó. **KIMENT**. Jézus kiment Jeruzsálemből, kiment a városból. Micsoda rettenetes, szívet – lelket szorító érzés lenne, ha ma is kimenne az életünkből. Képzeljétek csak el, ha nem lenne ott a mindennapjainkban, az örömeinkben, a ravatalok és sírgödrök mellett, a temető csendjében. Ha gyógyító közelségével, simogató szeretetével nem ölelné át nap mint nap. Mert kereszthordozásunkban, gyászunkban, fájdalmaink és veszteségeink sokaságában, a roskadozó ember előtt, a reményt vesztett, már – már a depresszió szélén álló ember előtt kirajzolódik a szenvedő, keresztet hordozó, értünk szenvedő Jézus arca.

Ezért más Jézus. Ezért lényeges számunkra a szeretete, irgalma és közelsége. Ő nem vallásalapító volt. Ő az Élő Isten Fia, akinek nagypénteki áldozata épp azért történet, hogy ma Te és én éljünk és bővölködjünk. Ő tökéletesen más! Így halála is sokkal másabb mint az úgynevezett nagy vallásalapítóké: *Buddha* 80 évesen halt meg Kr. e. a 6. században az észak-indiai szülőhazában, hátra hagyva hercegi feleségét és fiát. *Zarathusztra*, az iráni próféta és hitújító 77 évesen halt meg Kr. e. 2. évezredben egy vár ostrománál, karddal a kezében. *Konfúcius* a neves kínai bölcs és etikus, az ősi kínai, birodalmi vallás egyik művelője 73 éves korában, ágyban párnák között, miniszteri rangban, népes családja körében. *Mohamed* az iszlám legfőbb prófétája pedig 63 évesen Kr. u. 632-ben, kedvenc felesége, az akkor 18 éves Ajsa karjaiban, akit hat évesen vett feleségül.

Mennyire más a 30 éves Jézus halála a Golgotai kereszten: a Koponyák hegyén haldoklik. Ez a hely azóta a világ középpontjává vált. Ide mutat előre az Ószövetség minden gondolata. Az Újszövetség pedig ide utal vissza, ahol minden fájdalom és szenvedés összpontosul. Csoda-e testvéreim, hogy a **stauros** – a hagyományos görög kínszlop a legszentebb jelle, keresztté vált? Mert a kereszt nem csupán eszköz, a vesztőhely amelyen Jézust kivégezték, hanem a **BÉKE** jele is. A megbékélés és megbocsátás szimbóluma. Jézusért megbocsát az Isten, az Atya és új élettel, örök élettel ajándékoz meg mindannyiunkat. S ez a kereszt drága és értékes a számunkra.

Ide tartozik egy példa arról a skót misszionáriusról, aki kb 100 éve Mexikóban járt, majd hazatérve Skóciába beszámolt missziói útjáról. Elmondta, hogy nem volt nap, amikor ne dobálták meg kővel azért, mert Jézus Krisztusról és a keresztjéről mert beszélni. De rendületlenül hirdette Jézust. Aztán egy idegen város piacsterén nagy sokasággal találkozott s a tömegben – egy árus – ezt kiáltozta: Olcsó kereszt! Olcsó keresztet tessék! Elmondta sokáig a fülébe csengett az árus szava.

Óh bárcsak szüntelenül a fülünkbe csengene, hogy ne olcsó keresztetekre nézzünk, ne olcsó szeretettel ajándékozunk meg egymást, hanem a legnagyobbval, amelyet csak Jézustól kaphatunk. Nagypénteken tanuljuk meg a kereszten függő Isten Fiútól azt az alázatot, békességet és szeretetet, amely élhetővé, széppé, nemessé teszi az életünket.

Befejezés

Pilátus feliratot készített, mely nem volt más, mint egy vádirat. Jézus halálra ítélésének az oka. Három nyelven fogalmazza meg. Zsidóul: amely a vallásosságot - a hit ápolását és megtartását szimbolizálja. Görögül: a kultúra és a művészetek nyelve volt, s latinul: amely a politika és a jog nyelve. Jézus áldozata egyetemes jellegű, mindenki számára, érthető, felfogható. A kérdés csak az, hogy ma felismerem-e benne azt, aki értem szenved, aki értem könnyezik, aki azért jött, hogy nekem ne ilyen szenvedésekben legyen részem.

Mi tehát a válaszom mindezekre? Csak egy lehet: **KÖSZÖNÖM JÉZUSOM!** Ámen!

Elek Arnold Zoltán, ref, lelkp. Halmi. 2020. Nagypéntek

*Reményik Sándor: Akác-sor ősz utóján

Jobbról, balról, hátul, elől:
Tövis, tövis.
Tövis mindenfelől.
Virágtalan, levéltelen az ág,
Szúrószemű kísértetek a fák.
Ahogy köztük megyek,
Láthatatlan kezek
Illesztik fejemre a koronát.
Tövisből, tövisből a koronát.
Én feketén és lázadón megyek.
Koronázó kezek

Ujjnyomán vérem rubintja hull.
A vérszomjas föld felissza vadul.
Ha minden cseppből csak egy fűszál nőne:
Dús rét lenne itt, lelkek legelője.
De fű se nő az én vérem nyomán.
Őszi akácok ritkuló során.
Tövis, tövis.
Tövis mindenfelől.
A ritkuló sor túlsó végiről
Valaki lassan szembe jó velem,
De ő fehéren jó és csendesen.

És amerre vére rubintja hull:
Virág fakad, fa nő, hegy tornyosul,
Tenger tágul – a világ végéig.
S az Ő véréből áldott mindenik.
Az ő fején is ott a korona,
Tövisből, tövisből a korona.
Ketten megyünk egy akác-soron át,
Csak – másképp hordozzuk a koronát.

(Isten közelében, 60)